

Godly Play, Svazek pro praxi 4. díl, Okruh velikonočních svátků
Lekce 7 Tváře Krista VI

K LEKCI

Těžiště: Ježíš láme chléb a nalévá víno

- liturgické jednání
- základní vyprávění

POZADÍ LEKCE

V postní době se připravujeme na Velikonoce. Přibližujeme se tajemství tím, že posloucháme příběhy o cestě Ježíše Krista na kříž a ke zmrtvýchvstání.

Lekce pro tento týden se zabývá cestou Ježíše do Jeruzaléma a Poslední večeří.

Vyprávění začněte stručným shrnutím příběhů k pěti předchozím tabulkám:

- Ježíšovo narození a růst
- Ježíš se ztratí a bude opět nalezen
- Ježíšův křest a požehnání od Boha
- Co Ježíš zažil v poušti
- Ježíš uzdravuje a vypráví podobenství

Potom pokračujte šestou tabulkou. Pokud je to v čase posledního setkání s dětmi před Velikonocemi, vyprávějte tuto lekci spolu se sedmou, poslední.

Ted' se obracíme přímo k velikonočnímu příběhu. Až nyní, kdy máme za sebou životopisné pozadí předchozích lekcí, si událost dokážeme zařadit a přiblížit se velikonočnímu tajemství. Během dní pašijového týdne si vše připomeneme a jako velké téma zde máme pochopení mesiáše. V době, kdy Ježíš žil, lidé doufali, že přijde mesiáš, který aktivně změní politickou situaci. Hledali osvobození od římské nadvlády. Přeci už na poušti Ježíš řekl, že on takovýmto králem není. Jeho cílem nebylo vyhnat Římany ze země, ale zvěstoval lidem Boží království slovy i skutky, a umožnit jim zažít žít nový život s Bohem.

Starší děti budou možná chtít začít diskutovat o vsunutém Ježíšově kázání. Řeč o daru vdovy v chrámě (Mk 12,41-44; L 21,1-4) je vypravěčsky trochu delší a je zakončena typickými Godly Play otázkami („Zajímá mě/ říkám si/ rád(a) bych věděl(a)“), aby se konflikt vyjasnil. Viděno objektivně, nejvíc dal boháč. Pokud se ale ptáme na vztah mezi majetkem a darem, pak tím, kdo dal nejvíc, je právě chudá vdova. Různé perspektivy vedou k různým odpovědím.

Poslední večeře se slaví jako výhled na změnu, která má přijít. Mnoho dětí, které bohoslužby znají, znají i Večeři Páně (Svatou večeří/ Přijímání) – buď ji sledují, nebo se jí účastní. Když Poslední večeři zařadíme do kontextu Ježíšova životního příběhu, porozumíme my i děti slovům i rituálu lépe. Neporozumění učedníků podporuje samostatné utváření názoru dětí: Ježíš je mezi námi, když lámeme chléb a když se nalévá víno. Děti dokáží pocítit hluboký obsah tohoto rituálu a v něm obsažené spojení s Ježíšem. Viditelné se stává symbolem pro neviditelné, pro tajemství Boží lásky, která se stává dokonalou obětí na kříži. Světlo je pro ohraničení tmy důležité, tak jako je Ježíš v Getsemane odveden vojáky do noci.

K MATERIÁLU

- místo: velikonoční police
- materiál: sedm tabulek s namalovanými sedmi tvářemi Krista, stojan
- podložka: fialový a bílý filc

Materiál k této lekci najdete na velikonoční polici nahoře uprostřed, mezi tajemstvím Velikonoc a příběhem o synagoze a horní místnosti.

Materiál je sestaven z tváří Krista, které jsou nalepené na sedm dřevěných nebo dřevotřískových desek. Podložka je role fialové a bílé barvy, která ukazuje jedno bílé a šest fialových políček. Rozviňte ji tak, aby bílé políčko směřovalo dovnitř.

Tabulky s tvářemi stojí rovně na speciálním stojanu, aby byly pro děti, když se rozhlédnou po místnosti s různým materiálem, dobře viditelné. V době, kdy tento soubor nepoužíváte, položte tabulky a roli podložky na podnos/ tác.

ZVLÁŠTNOSTI

Když tento příběh vyprávíte doma, myslíte na to, jak nahradit přinášení dalších materiálů k obrázkům při vytěžujícím rozhovoru. Pro poslední čtyři příběhy můžeme použít tyto otázky:

- Zajímá mě, jestli někdo u tohoto stolu přišel na to, kým Ježíš je a jaký bude jeho úkol?
- Ptám se, jestli se někdo z této rodiny přiblížil lidem, kterým se nikdo další přiblížit nechtěl? Zajímá mě, jestli někdo z nás už vyprávěl podobenství? Rád(a) bych věděl(a), jestli někdo tady (u tohoto stolu) byl už někdy nemocný?
- Zajímalo by mě, jestli se někdo z nás už někdy setkal s chlebem a vínem?
- Ptám se, jestli si někdo z nás vzpomíná na nejhezčí Velikonoce? Ptám se, které jsou první Velikonoce, na které si pamatujete?

Pohyby – co děláte

Jděte k polici, na které máte materiál k postní době a Velikonocům, když jsou děti připravené.

Přineste do kruhu stojan s obrázky a srolovanou podložkou.

Postavte obrázky ve stojanu vedle sebe a roli filcu položte před sebe. Rozviňte ji kousek směrem k dětem, až bude vidět první políčko.

Zkráceně vyprávějte příběh první tabulky o Ježíšově narození a růstu. Až budete hotovi, položte první obrázek do okénka.

Slova - co říkáte

Dobře se podívejte, kam jdu, abyste vždycky věděli, kde tento příběh najdete.

Pohyby – co děláte

Slova - co říkáte

Rozviňte další kousek filcové podložky tak, aby bylo vidět druhé okénko.

Vyprávějte zkráceně druhý příběh o chlapci

Ježíši, který byl ztracen a znovu nalezen.

Položte druhou tabulku do okénka podložky.

Rozviňte podložku ještě kousek dál ke třetímu okénku.

Vyprávějte souhrnně příběh o Ježíšově křtu

a požehnání od Boha. Až budete hotovi, položte třetí tabulku do okénka.

Rozrolujte podložku dál až ke čtvrtému okénku a vezměte do ruky čtvrtou tabulku.

Vyprávějte zkráceně příběh o tom, co Ježíš zažil v poušti. Až budete hotovi, položte čtvrtou tabulku do okénka podložky.

Rozviňte podložku o další kousek až k pátému okénku.

Zkráceně vyprávějte příběh o Ježíši, který uzdravoval, a podobenství. Až budete hotovi, položte pátou tabulku do okénka.

Potom rozviňte podložku u další okénko dál a v rukou podržte šestou tabulku tak, aby ji děti v průběhu vyprávění dobře viděly.

Ježíš šel naposledy do Jeruzaléma.

Byl čas svátků pesach a město bylo plné lidí z mnoha různých zemí.

Mysleli si, že Ježíš přijede do Jeruzaléma jako král – ale neposlouchali ho tehdy dobře.

Nepřijel do města na velkém koni. Neměl doprovod vojáků.

Jel na oslu, který ani nebyl jeho. Půjčil si ho.

A přeci, když Ježíš přijížděl do Jeruzaléma, mávali mu lidé palmovými větvemi, které byly znamením krále.

Pohyby – co děláte

Slova - co říkáte

(Následující část – příběh o daru vdovy – můžete přeskočit například s mladšími dětmi, abyste si zajistili pozornost v centru lekce – u Poslední večeře.)

V pondělí, v úterý i ve středu šel Ježíš do chrámu, aby učil.

Každý večer se svými dvanácti přáteli, učedníky, zpět na Olivovou horu. Lidé ho sledovali a šeptali si mezi sebou.

Olivová hora byla prý totiž místem, kam měli sestoupit andělé, postavit armádu, se kterou by vyhnali římské vojáky.

(Jednoho dne, když Ježíš učil v chrámě, řekl:

„Vidíte tu starou paní tamhle naproti? Něco dá do kasičky. Poslouchejte. Slyšeli jste něco cinknout? Ne. Protože tam hodila tu nejmenší minci. To byly všechny peníze, které měla.

Teď přichází bohatý muž. Má mnoho peněz, které může hodit do kasičky. Možná má tolik peněz, že potřebuje pomoci, aby je všechny unesl. Jeho peníze cinkají a klapou nahlas, jak je sype do kasičky.

Nyní se ptám, kdo dal vlastně víc, ta stařenka, nebo bohatý muž?“

Někdo řekne, že nejvíc dal bohatý. Jiní řeknou, že to byla ta stará paní.

Takhle Ježíš učil lidi.

Chrámová stráž si ale řekla, že ho ve čtvrtek zatknou. Jenže ve čtvrtek ho nemohli najít.)

Ve čtvrtek k večeru šli Ježíš a jeho dvanáct učedníků temnými ulicemi města.

Došli k jednomu domu. Vystoupali po schodech do horního patra, do horní místnosti.

Tam spolu večeřeli naposledy.

Pohyby – co děláte

Mohli bychom dětem říci, že tehdejší chléb měl tvar plochý, dělil se lámáním.

Ukažte na chléb a víno, když o nich mluvíte.

Dotkněte se jedné strany Ježíšovy tváře.

Položte šestou tabulku s obrázkem do okénka podložky, aby děti na něj děti dobře viděly.

Začněte všechny děti v kruhu zvát, aby vedle obrázku položily něco, kde se ukazuje, jak Ježíš dělí chléb a víno.

Slova - co říkáte

Když jedli, vzal Ježíš kus chleba a poděkoval za něj Bohu. Potom ho rozlomil a řekl:

„Vždy, když budete společně lámat chléb a dělit se o něj, budu já mezi vámi.“

Po jídle vzal také kalich vína, poděkoval za něj Bohu a řekl:

„Vždy, když budete takto společně pít víno z kalicha, budu s vámi.“

Cože to tehdy řekl?

Ježíš mluvil pokaždé tak jedinečně – ale jak mu asi ostatní rozuměli?

Oni nezapomněli, co jim říkal, a později si na jeho slova vzpomněli.

Najednou si stoupl učedník, který se jmenoval Jidáš, a odešel pryč.

Ostatní zazpívali píseň a odešli do Getsemanské zahrady na Olivové hoře.

Ježíš se chtěl modlit.

Když skončil, šel k učedníkům.

Ale ze tmy vystoupil Jidáš a pozdravil ho – políbil na tvář. To bylo znamení pro chrámovou stráž, aby ho mohla zajmout. Také oni vystoupili ze tmy a odvedli Ježíše s sebou do noci.

A učedníci se rozutekli.

Zajímá mě, jestli je v této místnosti něco, co by nám pomohlo vyprávět o tomto příběhu více?

Podívejte se kolem sebe, jestli něco najdete.

Každého z vás se zeptám, jestli chcete něco přinést a položit vedle obrázku.

Mělo by nám to pomoci vyprávět o tomto příběhu víc.

Pohyby – co děláte

Některé děti možná nic nenapadne, což tolik nevadí, a pokračujte dále. Za chvíli se zeptejte znovu. Pokud je stále nic nenapadne, je to v pořádku. Mnoho dětí se učí sledováním toho, co se děje, stejně jako vlastní činností.

Užívejte si pohled na všechno, co děti nashromáždily k vyprávění o Ježíšovi.

Až si dostatečně užijete pohled na celkový obraz, vyzvěte děti, aby materiály opět vrátily na své místo.

Potom odnese obrázky a podložku na stojanu zpět na postní/ velikonoční polici.

Na závěr děti povzbud'te v rozhodování, čím by se dnes chtěly zabývat.

Slova - co říkáte

Teď mě zajímá, co se dnes rozhodnete dělat. Možná budete chtít dělat něco v souvislosti s tímto příběhem, anebo s nějakým jiným. Možná se pustíte do jiné práce. Je tady tolik věcí, ze kterých si můžete vybrat. Jen vy víte, co je pro vás dnes to pravé.